

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre	10	kr.
Felévre	5	"
Negyedévre	2	" 30 "
Egy órára	1	" "

Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **KOHÁNYI GYULA.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:

Nagyobb hirdetésre külön megbeszélés szükséges. A hirdetés alku szerint jutányos áron vesztetik fel. Helyi hirdetésnek külön bejegyzésért 30 kr.

Közkönyvtár?

Debreczen, nov. 5.

Ki tudja azt, hogy Debreczenben közkönyvtár van?

Ezer aranyát a tudójának!

Ha a ringlispil jön vásáros időben a városba, a harmadik utca lakói is a felől álmatlankodnak, olyan éktelen csinadrattát csap a mulatozó vállalat.

A közkönyvtárról soha se hallani semmit sem.

E sorok írója vagy harmincz uri embertől tudakolta: milyen legyen az a könyvtár?

Azt tudták — kit az egyik, kit a másik — megmondani, hogy ott van a főiskolai épületben; hogy van benne sok könyv; hogy nincs hely a hol olvasni lehetne; nincs katalógus; egy kis legényke ügyel a könyvekre akkor, a mikor ügyel és egyől-egyig kijelentették, hogy «szintén szólva» ők nem is igen tudják, mi legyen a szervezete annak a közkönyvtárnak s akadt nem egy, aki tréfára vette a dolgot:

— Debreczenről beszél Ön? Szegeden igenis van közkönyvtár, Zomborban is van «városi könyvtár», de hogy Debreczenben is legyen, abban Tamás vagyok.

Kiknek világít tehát az a véka alá bujtatott gyertya?

Ha az egyes adakozók s a főiskola

áldozatkészsége megteremtette a magvát olyan intézménynek, amely arra van hivatva, hogy ezen a par excellence parasztvároson csiszoljon: hogy van az, hogy közölök még egynek sem jutott eszébe a város közönsége, a h i v a t a l o s v á r o s részéről tisztességes helyiséget, könyvtárnoki dotációt kérni.

No, ami a dotációt illeti: ehhez éppenségesen könnyű szerrel lehetne fogni valakit.

Szeged, a fülög eladósodott Szeged, díszes palotát emeltet «A közművelődésnek», megveszi a Munkácsy képvárlatát gavallérosan; megfösti a Széchenyi, a Kossuth arczképét; rendes vásárlója a tárlatoknak, a Somogyi ajándékát bőkezű költséggel gyarapítja és embert állít az intézet élére, a ki érti a dolgot.

Debreczenben az iskolák ez ös-fészkeben, ilyenfélékhez érzék nincsen.

Az ország harmadik városának szeretjük magunkat csufolni, meg vagyunk rakva minden jóval s a főiskola nyilvános olvasóterme alacsony szűk helyiségben helenként kétszer van nyitva csak, mert a város nem segít cellőleg, mert még csak annyit sem ad neki, a miből egy esküdtiádot lehetne alkalmazni olvasóteremi felügyelőül és könyvtárnoki segédül, hogy ekként mindennap nyitva lehessen a könyvtár délelőtt és délután, sőt este is, hogy ekként a főiskola

anyakönyvtárának gazdag kincsei a nagyközönségnek rendelkezésére állhassanak.

De a segélynek még igen fontos más sürgetője is van, az, hogy a kollégium természetszerűleg nem a nagyközönség hanem a maga számára vásárolja a könyveket, tehát ha vannak is a kézikönyvtárban közérdekű és szépirodalmi művek, ha azok elrongyolódnak, helyreépítésükre, újból való kötésükre nincs pénz, erre ha a város közönsége használja a könyveket, városi segély kell s ez a mai 300 frtból bizony nem telik ki.

Ami pedig azt illeti, hogy miért mondtuk el mindezeket most, arra ketővel válaszolunk. Egyik a közeledő tél, melynek estéit, késő délutánjait leginkább lehetne a könyvtárban tölteni s tudomásunk szerint a mai helyiség annyira zsufolva van mindig, hogy a mai rendszert fentartani nem lehet, hanem gondoskodni kell róla, hogy legalább délután mindennap nyitva lehessen a könyvtár.

A másik pedig az, hogy az országgyűlés megszavazta a nyomdai köteles példányokról szóló törvényt, a mely lehetővé teszi, hogy ingyen gyarapodjanak a nagyobb városok könyvtárai, mert a nyomdatermékeket a közokl. miniszter osztja ki: tegye meg a tanács a szükséges lépéseket, hogy a kiosztandó könyvekből a főiskolai nyilvános olvasóte-

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

Kuba hőse.

— A Debreczen eredeti tárczája. —

Levegőben vérköd
Vérharmat a földön.
Piros patak arad
A lejtőn zöldön.
Hajb, könyvpatak is foly:
A hazát ki óvja?
Nem leng Maceónak
Büszke lobogója.

Nem leng lobogója,
Nem villog a kardja.
Hős kezét a halál
Vasbi ícsben tartja.
Számítalan sebéből
Törött vér szivarog
Sirjatok, sirjatok
Barna piros lányok.

Sirjatok lányai
Bus, árva szigetnek.
Porlepte paripák
Im: szerte ügetnek.
Paripák nyergében
Rabló spanyol büszkén.
Rut gögét hízalja
Egő házak üszkén.

Zuzta őt nem régen
Maceo haragja,
Mint szalfát égi tűz
Ezer kis darabra,
Mint törekény nádat
Mennydörgő zivatar.
Imadkoztunk érte ...
Övé a diadal!

S annyi győztesnek
Koszorúja nincsen!
Nem válthatjuk őt meg
Többé semmi kincsen,
Az imádtá szent föld
Poráha hullt vére.
Ly halt vala egykor
Apja, tiz testvére.

Sasok közül sas volt.
Csaták oroszlanja
Szemfedője tépett
Lobogók foszlánya
Sirja, koporsója
Egy legyilkolt ország.
Sirkőve sötét grász.
A megölt szabadság.

Am egyszer a vérmag
Még szárba megindul,
Fölkelnék a boltak!
Menny döög, föld indul.
S győz a hon, melynek szent
Halottja ennyi van,

Dicső szabadságharcz
Véres csodáiban.

Jánosi Zoltán.

A baba után!

Irta: **Vértesy Gyula.**

Folyt. és vége.

Ez a «mam mam» is különben álfandó bajok kuforrása volt. A mama azért haragudott, hogy Palika többször kiabálja azt, hogy mammam mint azt, hogy mam—szóval, hogy nagymamát jobban szereti mint őtet; a nagymamának pedig az volt a baja, hogy szerinte készakarva tanították be a gyerekek azt, hogy mammam ot emlegessen, hogy valahogy meg ne tanulja a «n. gymamát».

No, de azért örült a nagymama a mammamnak is! én nem nagyon hittem az ő nagy haragjának, mikor esténként a kisgyerek lef-kvése után (mert ez az ő dolga volt. Szerint'e dolga, a menyé szerint kiváltsága!) kijelentette, hogy komiszabb kölyköt még életében nem látott, mint Palika, és hogy alig várja, hogy megszabaduljon tőle.

— A jövő fertályban én hurezolokodom! Mert én már öreg vagyok ahhoz, hogy dajka legyek: meg ahhoz is, hogy ejszakánként ne tudjak a'udni e miatt a kis haszontalan miatt! Én bizony nem lakom velük együtt. Megyünk külön!

Megyünk külön! Ez volt a jelszó

remnek, mint debreczeni közkönyvtárnak megfelelő rész jusson s különösen ne vándoroljanak más helyre azzal az ürüggyel, hogy itt nincs törvényhatósági közkönyvtár.

Elvárjuk a tanács intézkedését.

BELFÖLD.

A képviselőház ma november 5-én d. e. 11 órakor ülést tartott, melynek napirendjére a zárszámadási bizottságnak az 1897 évi zárszámadásokról szóló jelentése volt kitűzve.

Elfelelt törvény. Erdekes elvi kérdésben lesz alkalma legközelebb dönteni a m. királyi közigazgatási bíróságnak. Tibád Antal ugyanis megfelezte az udvarhelyvármegyei törvényhatósági bizottságnak azon eljárását, mellyel Lázár Adam gróf főispáni titkár a vármegye főjegyzőjévé választotta. A fellebbezésnek az szolgált okul, hogy Lázár Adam gróf a főjegyzői állásnál megkívántató kvalifikációval nem bír. A köztisztviselők minősítéséről alkotott 1883 évi I. törvény 23. szakaszt ugyanis nemely közhivatali állás elnyerését az előirt elméleti képzettség mellett egyszerűen bizonyos gyakorlati képzettséghez, tudniillik egy külön közigazgatási gyakorlati vizsgának letételéhez is kötötte. Ilyen közhivatali állásoknak jelölte meg a pénzügyigazgatói, adófelügyelői, posta és távirtdarazsgaztói, alispáni, főjegyzői főszolgabírói, polgármesteri és rendőrkapitányi állásokat. A gyakorlati vizsgálatra nézve imperative kimondja a törvény, hogy a vizsgáló bizottságok egyelőre csak Budapesten és Kolozsvárott állítandók fel s hogy a vizsgálatoknak irásbelnek és szóbelnek kell lenni s a vizsgálatra becsátas hoz kétevígy a k o r l a t k i m u t a t a s a k i v a n t a t i k m e g . A vizsgálatra vonatkozó bővebb részleteket az 1883. I. törvény 24. cikkében nem tartalmaz, de a 24. §-ban minden felreértést kizáró határozottsággal utasítva lett a kormány, hogy a vizsgálat tárgyait s a vizsgáló bizottságok összeállítását a törvény életbe lépésétől számított egy esztendő alatt rendeleti úton szabályozza. Jóllehet a törvény már 1883 évi január hó 21-én életbe lépett, a kormány a törvény imperativ

intézkedéseit mai napig sem teljesítette s így az aspiránsok és magválasztottak a lefolyt 14 esztendő alatt önhibájukon kívül mai napig sem juthattak a gyakorlati vizsga leteléséről tanuskodó bizonyítványok birtokába. Ez okból felebbezte meg Tibád Antal Lázár Adam gróf főjegyzői megválasztását is. Nagy érdeklődéssel várjuk a közigazgatási bíróság döntését, mely arról fog tanságot tenni, vajjon a kormány és az egyes miniszterek kötelesek-e az államnak a törvényben megnyilatkozó akaratát tiszteletben tartani és annak engedelmesskedni, vagy nem?

A debreczeni kereskedelmi és iparkamara az önálló vámterületeiről.

Folytatás és vége.

Ezek szerint tehát az állam összerdeke nem nyer kielégítést és nem is nyerhet mindaddig, míg a bank szervezete a gazdasági hitel igényeire nem alkalmazkodik.

De ha Magyarország tu nyomó gazdasági és Ausztria tulnyomó ipari és kereskedelmi hit ligeneinek rész aranyos kielégítése a bank jelen szervezeteinek megváltoztatása nélkül kivihetetlen, akkor feltétlenül követelnünk kell az önálló magyar jegybank felállítását.

A valuta rendszerének kérdésével röviden végeztünk, mert az már annyira elő van készítve és a rendezés iránya és formája oly részletességgel van Ausztriával közösen megállapítva, hogy e tekintetben csak azt ohajtuk nyomtatékosan kérelmezni, hogy a megállapodások úgy az arany készlet beszerzésére, valamint a rendezés szükséges egyéb teendőire nézve, mindkét fél részéről, de kiváltképen Ausztria részéről be is tartassanak, nehogy az osztrák szomszédainknál tért foglaltó azon áramlat, hogy a valutának rendezése elődázassék, ervenye juthasson s ekeppen azon rendkívüli áldozatok, melyeket Magyarország az arany készletek beszerzésével s az államjegyek beosztásával már meghozott eredmény nélkül megsemmisüljenek.

A vámszövetség VIII. cikkének rendelkezése szerint a v a s u t i t a r i f á k m i n d k e t á l a m t e r ü l e t é n e g y e n l ő e l v e k s z e r i n t a k ö l e s ö n ö s f o r g a l o m é r d e k e i n e k m e g f e l e l ő e n á l l a p i t a n d ó k m e g , s z a b a d k é z h a g y a t v a n f e n n m i n d e n i k f e l e k a r r a n é z v e , h o g y s a j á t b e l

földi forgalmát aképpen rendezze be, amint azt érdeke kívánja, de ki van zárva, hogy az idegen áruk forgalma bármelyik fél termelési érdekének károsodásával eszközöltessék.

A szövetség szerződésnek ezen világos rendelkezésével szemben Ausztria azonban az orosz gabonát a folyó évben is oly tarifa kedvezményben részesítette, melyekkel szemben a gabonavámok kedvező hatása Magyarországra nézve nem volt biztosítható.

Az ezen és az osztrák tarifa politika ehhez hasonló más visszaélései meggátolása céljából is megfelelő intézkedés alkalmazását kérelmezzük.

Végül Magyarország teljes akció-képességének biztosítása tekintetéből nagy sulyt kell helyeznünk arra is, hogy Ausztriával kötött kereskedelmi és vám szövetség e-ellel megújításánál a s z ö v e t s é g n e k h a t á r i d e j e n e t i z , h a n e m c s a k ö t é v r e , a z 1903. évi állapítassék meg, vagyis azon idő pontig, midőn a nevezetesebb államokkal kötött nemzetközi és kereskedelmi és vámszerződések lejárnak.

A fent előadottakban igyekeztünk habár röviden és csak főbb pontjában azon hátrányokat és sérelmeket elfogulatlan meggyőződésünk alapján fenntartani, amelyek az Ausztriával kötött kereskedelmi és vám szövetség hatásában immáron h á r o m é v t i z e d ó t a h a z á n k r a n é z v e n y i l v a n u l n a k , i g y e k e z t ű n k l e p l e z e t l e n ö s z i n t e s é g g e l a z o n k á r o s k ö v e t k e z m é n y e k r e i s r á m u t a t n i , m i k n e k a k ö z ö s v a m t e r ü l e t f e n n t a r t á s a m e l l e t t M a g y a r o r s z á g f o l y t o n o s a n k i t e v e l e s z ; é s v e g r e i g y e k e z t ű n k a p o l i t i k a i k ö v e t e l m é n y e k t e k i n t e t b e v e t e l e n é l k ű l a z e g é z k é r d é s e l s z e m b e n e l f o g l a l t á l l á s p o n t u n k a t t i z s t á n é s m i n d e n m e l l e k b e f o l y a s o k t o l m e n t e n n e m z e t g a z d a s á g i é r v e k k e l m e g o k o l n i .

Ezen eljárásunk mellett is az ország valóságos érdekei és jogosult követelményeinek számbavételével, valamint a régmúlt és jelen idők tanúságaiból merített tapasztalatok felhasználásával, nem különben a remélhető előnyök és bekövetkező hátrányoknak egybevetésével szerzett meggyőződésünk alapján nem habozunk kötelességszerűleg kimondani és az ország érdekében követelni, hogy az önálló vámterület és annak folyamonyját képező kereskedelmi és vámszövetség nemzetgazdasági kategorikus követelmények tekintetéből

a mi táborunkban. A nagymama volt az intéző vezer és én, meg a Dezső gyerek (a nagymama kamasz unokája) az alárendel hadtestek!

Esténként megtartott haditanácsainkon elhatároztuk, hogy a kis zsarnok hatalmat le kell ráznunk. Vigye el az apja meg az anyja a hova akarja és zsarnokoskodjék felöttük.

Engem nem hagy dolgozni! — mondtam én.

— En nem tanulhatok miatta! morogta Dezső duczasan.

— En pedig nem alhatom! — mondta a nagymama — meg elfoglalja az egész napomat, nem mehe ek tőle schovaja, dajkájával mást csináltat a menyem, azon a ezimen hogy hogy a gyerekek majd lesznek én! No hat én meguntam ezt az állapotot!

S megállapodtunk benne hogy mindnyáan meguntuk ezt az állapotot és szöztük a sötét összeesküvést a kis zsarnok ellen. Minden büne szóba került, de csak ugy esténként mikor Toniek elmentek a színházba vagy máshova és mi magunkra maradtunk az urfi lefektetése után. Maskor mikor a szep kek szemek nem voltak lecsukva, de eleven vidámsággal ránk ragyogtak, nem igen mertük ragalmazni az urfi, sőt inkább legalázatosabb szolgai voltunk, a kik minden szépségyenek engedelmesskedtünk.

Csak mikor nem láttuk bájos arczokkáját és nem hallottuk kedves csacsogását, akkor panaszkodtuk ki magunkat, Dezsőt különben még legkevésbé korlátolta a baba, ha fest volt is, véleménynyilvánításában. Akárhányszor rapakolt és kitette a szobá-

ból, mikor ott lábatlankodott a miért azután a mamája bosszúból rátanította Palikát hogy Dezsőre mutasson, mikor azt kérdezi tőle hogy hol van az ördög?

Ez lett később a mama legkedvesebb produkeciója:

— Palika hol van az ördög?

— Ott, ott! Es ramutatott D-zsőre.

Ez azonban ismét-leten nem gátolta Dezsőt abban, hogy szabadon és kezelfoghatólag nyilvánítsa véleményét Palika magaviseléséért.

Természetesen az esteli tanácskozásokon is ő kelt ki legjobban a kis zsarnok ellen.

— Ha együtt maradunk én meg fogok bukni! Sose tanulhatok miatta! Nagymama mindig beczeli azt a is kölyköt és folyton nyalogatja. Ha meg kidobom, akkor velem veszekszik! Pedig az a vége mindig.

Effele kijelentések után Dezső urfi haszontalan, goromba kamasz minősítéssel kizáratt a társaságból és a másik szobába internátatott. Magunkra maradván azonban, a nem rend sen kijelentette, hogy annak a szegény gyerekeknek igaz van! Valóságos áldozata a kicsinek! Es áldozata neki mindenki, mert az anyja teljesen elrontotta. Hozzaszóktatta, hogy mindezt odaadon neki a mft az akar; összetépet vele mindent és ha valamit nem kap meg, akkor ordít; este el nem alszik csak egy, ha e öbb egy óraig járnak veln; végezetül pedig máris válogatós; eldobja a legszép csirkecsombot, ha krumpkira van gusztsza!

— Es az anyja mindezt türi! Meg az a számár Toni is! De persze, ő meg papucs alatt

nyög! No én ezt nem nézem tovább! A jövő negyedben megyünk!

Kijelentetem, hogy én is örömmel megyek, mert bár szeretem Palikát, de már meguntam, hogy mindig a lármáját hallgassam és mindenemet összetépezzem s tönkretézzem vele.

Hathatósabb bizonyíték okaért előszedtem egy par vilagos nadrágot, melyen Palika piszkos kezezkéinek nyoma díszelgett.

— Dolgozom az íróasztalán és észre sem veszem, mikor oda maszik a lábamhoz és bepiszkol.

— Csak egy kis türelem! Nemsokára minden másképp lesz, Meglátja öcsém uram olyau nyugalomban fogunk élni, hogy csupa gyönyörűség lesz!

Alig vártuk az elköltözés napját! A kicsike pedig, mintha csak sejtette volna a menynyület, hogy ott akarjuk őt hagyni, napról napra kedvesebb lett. Bezzeg nem kellett már a nagymamának hordani az ölében, hogy elaludjon. Kis kacsóival afonta a nyakat, mint valami hizelkedő kis macska, hozzádörzsölte fejecskéjét, aztán elalnd.

Dezsőhöz meg olyan óvatosan csoszogott be, hogy az észre se vette őt, ha egész dultán bent járt-kelt is a szobájában; de még az én, még meglevő arczképeimnek is ugyancsak békét hagyott és az írásimat se öntögette le tintával. Összes csinye az volt, hogy egész csendben kiemelt egy pipát a pipatartóból, és leült vele a földre, a szájába vette, ahogy tőlem láttam, Mikor ránéztem, mosolygott a kis hunczui, olyan szépen, olyan szeliden, hogy el

előtendő s helye az önálló magyar vámterületi megalkotásával pótolandó.

De ismerte az ekziszcenciális politikai érdekeket, melyek Magyarországot és Ausztriát egymásra utalják és számot vetve Ausztria közgazdasági politikai jelen helyze tével, melynek csorbitatlan fenntartását a velünk szövetségben levő idegen államok európai szükségnek tartják és jól tudván azt, hogy egy erős és általános közvélemény még ma napság sem támogatná eléggé és feltétlenül (?) az Ausztriától való gazdasági különválásnak előfeltételei és eszközei sem állanak még teljes mérvben rendelkezésünkre: kijelentjük, hogy a vám szövetség kérdésében elfoglalt álláspontunk integrálásának fenntartása mellett s amennyiben az önálló vámterület alapján létrehozott szövetség politikai okok folytán még nem lenne megszüntethető, annak bizonyos ideig való meghosszabbításához hozzájárulunk, de csak oly feltétel és kikötés mellett, hogy lehetőleg:

1. A magyar törvényhozásnak és kormányának a monarchia kereskedelmi és vámpolitikai ügyeibe az eddiginél nagyobb befolyás biztosítását.
 2. Az általános vámtarifa nyers terméneink nagyobb kivétele és az agrárvámok emelése érdekében revidáltságát.
 3. A kvóta aránya a közös kiadások tekintetében Magyarország javára lejjebb szállítottassék s a közös vámjövdelemben való részesedése feljebb emeltesse, legrosszabb esetben mostani arányban fenntartassék.
 4. A fogyasztási adót és az azzal kapcsolatos ügyek közössége megszüntetessék.
 5. A jegybank-ügy mindkét kormány egyenlő befolyásnak biztosítása mellett a teljes paritás elve alapján rendeztesse.
 6. A valuta végleges rendezése mielőbb folyamatba tétesse.
 7. Az osztrák vasuti tarifa-politika által okozott sérelmek hatályos intézkedések által orvosoltassanak és végre:
 8. A vámszövetség csak az 1903. évi hosszabbításáig meg.
- Ezek azon kikötések és feltételek, amelyek a szövetség tárgyalásának alapját kell, hogy képezze, akkor, ha mint fentebb is érintünk, politikai kényszerítő okok miatt a vámközösség meghosszabbítása szükségessé

válnék és követelnünk kell Magyarországot érdekeiben ezen feltételeknek elfogadását annyival inkább, mivel általa sem a közjogi helyzet és kapcsolat, sem a külpolitikai viszonylat nem érintetik.

KÜLFÖLD.

Goluchovszki az olasz királynál.

Ausztria és Magyarország külügyminisztere, mint már ismételten említettük, Umberto olasz király meghívására e hó 6-án érkezik Monzába. A látogatás alkalmából Rudini miniszterelnök és Visconti Venosta külügyminiszter is odaérkezik. Az olasz sajtó egy része e látogatáshoz nemcsak furcsa, de egyáltalán badar kombinációkat is fűz. Jellemző, hogy egy oly komoly lapnak a hasábjain is, mint a milyen a Corrie di Napoli, a következő okoskodás jelenhetett meg:

„Ausztria-Magyarország a Balkánon erőlyesen szándékozik eljárni és határozott terve az, hogy Boszniát és Hercegovinát államterületébe bekebelelje. Ez a két tartomány aztán Dalmáciával fog egyesíteni és így új korona tartományt fog alkotni. Visconti-Venosta, olasz külügyminiszter tiltakozott e terv ellen és hogy Olaszországot, amely Dalmáciát még félig-meddig a magáénak tekinti, lecsendesítse, Ausztria-Magyarország bele fog szegyezni az olasz keleti határ korrekturájába.”

Ezzel szemben az Itálie most már második, felhivatalos jegyzéket küldött, hogy Goluchovszki látogatását udvariassági ténynek tüntesse fel, melynek semmiféle célja nincs, de a mely már a pusztá ténnyel is Olaszországnak és Ausztria-Magyarországnak egymáshoz való szives viszonyát igazolja.

A Stampa értesülése szerint, Goluchovszki gróf Monzában megpendíti az eszmet, hogy Ferenc József király a jövő esztendőben Turinban látogassa meg az olasz királyt, az alkotmány jubileumának ünnepén. A lap kijelenti, hogy a mily hízelgő volna ez a látogatás a piemontiakra, olyannyira ártalmas volna a hármasszövetség ideájának. Az olasz király tavalyi bécsi látogatását csak Rómában lehet viszonzni.

Az osztrák küzdelmek.

— Budapesti levél. —

nov. 5.

Ausztriában, úgy látszik, ma megtörtént a döntés a provizorium dolgában, a melyet a képviselőház esti ülésében tárgyalnak. A király hozzáadta a képviselőház elnökségét s megdicsérte a parlament erőlyes vezetéséért.

A tegnap délelőtti ülés éppen nem mutatott érdekes képet. A padok s a karzatok egyformán üresek. Az ülés azzal vette kezdetét, hogy Abrahamovitz lovag alelnök válaszolt Dasyncki kérdésére az idegennyelvű interpellációknak a gyorsírói naplóba való főlvetéln dolában, és kijelentette, hogy az ügyrend ebben a tekintetben nem tartalmaz rendelkezést.

Az elnök végül nyilatkozatait Chlumecky nyilatkozataival hasonlítta össze, a mi a bal oldalt zajos nevetésre bírja.

Ezután Schönerer állott fel szóra, a ki nyilatkozik, megirigyelte parthívének, Wolfnak dicsőségét, s szabadságot félbeszakítva megjelent az ülésen. Indítványt terjesztett elő, a melyben egy kérvénynek a gyorsírói naplóba való felvételét kérte.

Az elnök valami megjegyzést tett erre az indítványra, mire Schönerer ingerülten kiáltott oda:

— Tessék jobban elolvasni! Nem vagyok Dzieduszycky, nem szoktam érthetetlen indítványokat tenni.

Ez a közbeszólás egy kis vihart keltett a mely azonban csakhamar lecsillapodott.

Erre aztán a kérvényeket tárgyalták, egy sereg névszerinti olvasással fűszerezve, egész délutáni két óráig.

Ekkor az elnök a múlt heti zárt ülés jegyzőkönyvének kitesítésére végezt zárt ülést rendelt el.

A titkos ülésen nagy botrányok voltak. Az ülés azzal kezdődött, hogy Pergelt névszerinti szavazást indítványozott a felett, hogy legyen-e titkos szavazás vagy sem.

A névszerinti szavazást elrendelték s a jegyzők elkezdtek a neveket felolvasni.

Az ellenzék azonban ektelen lármát csapott minden név felolvasásakor úgy hogy azt sem lehetett hallani, igeneel vagy nemmel szavaz-e az illető.

Igy akarták megakadályozni a szavazást a mely délután 4 órakor még folyik.

hetetlen volt öibe nem kapni és el nem kezdeni játszani vele.

Közeledett a negyedév vége! A nagymama könyezve kezdte már számítani!

— Még, egy hetig, még hat napig, már ö napig alatom én Palikát!

Palika pedig este után bejött hozzánk, mielőtt a nagymama elaltatta volna és kis kaecsoival integetve kiakálta:

— Pá! Pá!

Mintha csak egyre bucsuzgatott volna Talika!

Mi pedig, a nagymama is, én is, bár titkoltuk egymás előtt, egyre szomorubbak lettünk. — Kezdtük sajnálni itthagyni a kicsikét.

— Csak Dezső mutatta, mintha örülne. — Az utolsó előtti nap is azzal tette ki a szobából!

— No urfi, holnap már nem alkalmatlanoksz nekem!

És eljött a költözés napja! A nagymama butoráert csak késő este jött a kocsí. — Tóniék még reggel elmentek. — A nagymama, mikor elbucszott a gyerekeitől, könyezve igértette meg, hogy Palikát mindennap elhozzák hozzá!

Dezső tiltakozott:

— Abból ugyan nem kérek!

S mi sült ki? Az, hogy Tóni elárulta Dezsőt, hogy előtte való este rajtakapta, mikor Palikát öibe vette és csókolgatta.

Dezső tagadta ugyan és haragjában bucsuzáskor rá se nézett.

A kicsikét elvitték s mi magunkra maradtunk a rideg lakásban. Nincs szomorubb, mint egy ilyen lakás, melyben minden be van

csomagolva, a butorok leboritva, a falak meztelenek s az emberek utrakészek.

Mint valami bus fészek, a melyből költözőknek a madarak. A legkisebb, a csicsergő kis jószá már elment. — De mi nem megyünk urána s holnap sem leszünk együtt aztán sem.

A nagymama némán ült. Ö is bizonyára, erről gondolkozott; mert a könyvei peregetek. Dezső az ablakon dobolt mellé, De valamiképpen gyengén ment a fűtűlés is a dobolás is.

Azután elköltöztünk! — Az első nap az új lakásban, az volt még csak az igazán szomorú!

Én leültem az íróasztalomhoz, de csak nem ment a munka. Minduntalan a sarokba nézegettem, hogy niucs-e ott o kis ember? És olyan rosszul esett, hogy nem mosolygott rám onnan!

Este a nagymama átjött a szobámba:

— Szegény kicsikémet elaltatták-e már? S a szeme tele volt könnyel.

Másnap vagy harmadnap elhozta a mamája a kicsikét. A nagymama örömeiben nem tudott hova lenni. Kinem adta a kezéből s mikor elmentek ö is velnk ment es csak késő este került haza:

— Kivittem a ligetbe, azután elaltattam!

Dezsőnek meg majd mindennap volt valami kérdeznivalója Tónitól. Hol a latinban akadt fel, hol a mennyiségtanban. Tulajdonképpen pedig a kicsivel akadt játszani.

És szegényszemre én is majd mindennap ott ültem. Tóni mondta is nevetve:

— Nem jobb volt mig együtt laktunk?

Eleintén resteltük megvallani, hogy na-

gyon szomorú odahaza. Mintha Palika nélkül nem lenne lelke a lakásnak.

A nagymama, ha otthon volt, nem tudott másról beszélni, csak róla és a refrain mindig az volt:

— Az embernek egy unokája van és nemhogy örülne, hogy együtt lakhat vele! Mintha örökké élénk! Holott egy-két esztendő és eltemetnek és soha sem látom az én drága kicsikémet!

— Nagymama! — szólt át a másik szobából Dezső — nem nagyon háborgatott engem Palika!

— Hát magát öcsémuram?

— Engem? Egész rosszul érzem magam mióta nincs itt! Nem jó az ilyen édes kis jószágot megszokni, mert nem tud azután az ember elszokni tőle!

— Akkor tizenötödikére felmondjuk a lakás!

Ugy is történt! S a következő negyedre már ismét közös lakást vettek. Most ismét együtt lakunk. A háború újra kitör! a nagymama újra kétségbe esik mindennap, hogy néki kell dajkánaak lenni — de rögtön elhallgat, mikor a menyé rászól!

— Kedves mama! Hát lakjunk külön!

Nem szól rá semmit, csak a kis Palkót szoritja még joabban magához és annak suttoja:

— Te érted török kis bogaram!

És Palika mintha csak tudná, hogy miről folyik a beszéd, kövér kaecsoit kétfelé terjeszti és a mamát odahuzza a nagymamához, azután elkezd tapsolni és sejtítve mondogatja:

— Palikát szereti kismama, n gymama!

5 órkor a zárt ülés még mindig tartott s eddig csak formális indítványok tettek Kronawetter és Gross tettek indítványokat. Mikor beakarta az elnök zarni az ülést az ellenzék ismét indítványokkal lépett elő, melyek felett a tárgyalás előreláthatólag igen hosszú lesz. Így a kiegyezési provizorium csak az estszaka kerülhet tárgyalás alá. Ez is újabb sikere az obstrukciónak.

A ma esti ülésre valóságos haditerv van megállapítva. Esti 7 órkor van az ülés kitűzve s annak elején tiltakozni fog az ellenzék a napirend ellen, az ellen t. i., hogy elnökség önkényesen szakította meg az ülést és esti hét órára tűzte ki a provizorium tárgyalását. Ez a tiltakozás valószínűleg eltart egy óra hosszat és minden esetre viharos jeleneteket provokál. Mihelyt a tiltakozásnak vége lesz, Lueger szólal fel a javaslat ellen és másfelőrs beszédet mond Magyarország és a kiegyezés ellen. Jól beavatott körökben azonban azt beszélik, hogy Badeni beszélt tegnap Luegerrel és megértette vele, hogy ő felsége nagyon rossz néven venné, ha támadást intézne a kiegyezés ellen. Enne következtében Lueger arra fog törekedni, hogy beszéde folyamán viharos szavakat provokáljon ami ugyis bekövetkezik, mert a Schönerer-párt el van tökélye, hogy bosszút áll Lueger tegnapi sértéséért a közegtanácsban és azáltal sértaduljon meg kelemetlen feladatától, hogy az elnök a nagy lármá miatt megvonja tőle a szót, miként nem régen Schuchertől. Lueger beszéde után berekesztik a vitát, s ekkor kerül sorra Dzieduszycki öt perces beszéde, aki elfogadásra ajánlja a javaslatot. A következő szónok, mint az ellenzék vezérszónoka, Funke dr. lesz, aki legalább 5-6 órát beszél.

Egész pozitíve beszélnek, hogy még a ma esti ülés folyóán meg akarják szavaztatni a provizoriumot nemcsak első, hanem második és harmadik olvasásban is. Hogy milyen botrányok kíséretében, azt senki sem láthatja előre.

A mai esti ülésre valamennyi jegyet elkaptok. Sokan távirati úton kértek jegyet.

TARKA-ÉLET.

A fázós madárka.

Kint végig süvit az őszi szél, a sétalók felhajtják az őszi kabát gallerját és sietve mennek végig az utcán haza, a kenyelmes, meleg otthonba, a boldogság, a szeretet körébe, hol felfelengetik gemberedett tagjaikat s szüresülők élvezettel a jó meleg teát kenyelében, jöletben.

Istenem, be kedves is ez őz: otthon s hany szegény ember, állat van, kinek zord időkben nincs otthona, nincs meg a szereteti, a meleg családi fészek, a kenyelem.

Lámpagyújtás után, mikor a nyomdában nem csattog a gép, nem zörögnek a kerekék, dolgozom iróasztalomnál. A gondolatok, eszmék gyorsan váltják egymást agyamban, a toll gyorsan szántja végig a fehér lapot, telnek a kutyá nyelvek s kívülről a dermeztő hideg szél zugása hallik. Irok, a néma csend, a jó meleg szoba emlékeket kelt bennem, a boldog múltat hozza elő képzeletem s látom a mulandóságot mindennek.

Elmerülök, abrándozom, midőn a kertre nyíló ablakon kopogtatást, repdesést hallok s ott látok egy kis ütött-kopott verebet, amint dermedt karmaival kapaszkodva az ablakfába, okos kis fekete szemével kétségbeesve tekint be a kis hontalan oda, honnan kiárad a fény, ahol talán meleg is lehet...

Kinyitom a kis ablakot s a vergődő kis madarat szívesen beeresztem a szürke, mogorva falak közé, a redakcióba. A kis fáradt madárka nem ellenkezik, midőn megfogom, alig-alig piheg szegényke. Talán elpusztul, elvesz ott künn a szabad levegőn, a hideg szélben, ha ide nem menekül az öreg redakcióba.

Leültem a puha papír közé, közel a kályhához s nézem a kis strébert, a hontalan kis verebet. Nézem összetörtségét s figyelem, mily

mobón lakmározik az eleje tett morzsákból. A mint felmelegszik és evett, mindjárt vidámba lesz szegényke. Kicsi, kedves kis szeme körül tekint az ódon falakon. Repülni próbál, de faradt kis szárnyai nem bírják még és ő ott piheg az iróasztalomon.

Ha a madarak nyelven értenék és beszélni tudnék, megkérném, hogy mondja el történetét s tudom, szomorú történetet hallanék, de így, látva arva hontalanságát, társnéküliségét s szemében a bágyadt, sajgó nyomort, csak gondolom, mily szomorúságtelt lehet egy ilyen kis fázós madárka elete, akkor midőn már a fák lombjai szárazon zörögnek lábaink alatt.

Az ő kis szíve is dobogott, szeretett s bizonyára csalódott s most fészek és pár nélkül boilyong a hideg őszben, tagjai a fájdalom s láztól törődöttek s ha ide nem talál, holnap már ő is a száraz ávaron fekdőne, nem siratna meg hű párja, fiókái, az apró csippogó kis jóságok.

De míg így elgondolom az ő szegény helyzetet ezen kis vendégünknek, addig ő a meleg szoba kellemes hatását magához jöve, halk csiripeléssel jölettel s vidám életkedvvel kezdi végig kutatni az iróasztal bohókás lemozdulatokkal, keresve morzsát, s kutat az iróasztal titkai között. A kis bolondos végig ugrálja csiripolva az ódon redakció régi székeit, asztalait, zugait s ösmerkedik a szobával.

Tagjaiba visszatért az erő s szemei is mintha vidáman tekintenek körül. Mindjebb magához tér a kis madárka, odaröppen asztalomhoz s nézi a gyorsan mozgó tollat s a cikk címét s midőn látja, hogy róla szól az enek, rémülten, bucsu nélkül elröpi.

Anti bácsi.

Tiltakozás.

Szerkesztő ur! Tiltakozom a fenti közlemény ellen s ha mégis lemerné adni, követelem, hogy adja le az én a l a b b i soraimat is!

Mert kerem az a merénylet határozott merénylet, amit ez a buskepi aglegény, a ki Anti bácsinak akarja magát hivatni és s mégis olyan hölgyeknek udvarol, akiknek nagybátyjuk lehetne, elkövetett ezen a papíron a Tarka Élet ellen! Képzelse csak! Ön odajárt a tanácsülésre csak mi ketten voltunk benn mihor az az eset történt amellyel ez az ember elakarja árnítani a világot lme:

Kerem, azt állítja, hogy süvített kinn az őszi szél. Bár süvített volna s hordta volna el orrunk czimpái köréből azt a csepp folyós spargat a mely már négy nap óta összeköti a levegőt éggel, a földi halandókat, amelyet hiába harapdátunk, mégis egyforma sűrű köd marad.

Meg hogy ő otthonról álmodozik! Ne tessék neki binni, hiszen rendes lakása van s még is soha sincs otthon!

De erről nem beszélék, mert ez magánügy, de a többi, az már a redakció ügye. Higgye el szerkesztő ur, csak hizelegni akar önnek mikor olyat ír, hogy ő lámpagyújtás után dolgozik az iróasztalánál. Szó sem igaz befőle! Sohasem szokott ilyet tenni legfeljebb a boros flakó és nem a tintás üveg van előtte lámpagyújtás után az asztalon.

Meg hogy a gondolatok váltják egymást agyában! No de még ilyet! — Az bizony. — a hatosok a k o r o n á k a t a kártya járása szerint s azért látja a mulandóságot, mert elnyerik a pénzt! Halatlan az szerkesztő ur, milyeneket beszél ez az ember De még ez mind semmi, ezekről nem beszélék ezek magánügyek,

Hanem tessék nézni tovább, mit ír, hogy az a vereb lámpagyújtás után kopogtatott az ablakon! Nem igaz, kérem, higgye el szerkesztő ur, nem igaz! Reggel 9 órkor volt s nem a meleg után kandikált be az ablakon, hanem a gyaluforgácsra áhított, amely a két tábla között ma-zkírozza a melegítő pírját. Meg hogy kiárad a fény. Szerkesztő ur ilyet állítani

*) Szegény pedig sohasem szokott kártyázni.
Korrektor:

Reggel kilencz órkor a mi szerkesztő úrnknál a szabaddal. Hát vak ez az ember, hogy a sötétben lát, vagy mi, hiszen minálunk még a beáradt fényt is felemészik a szürke falak (no meg magunk, különösen Ön szerkesztő ur és szerény magam, akik a Debreczenben a világosságot terjesztjük!...?)

Hanem kérem, most jön a legborzasztóbb: hogy ő beeresztette azt a verebet! Brr, alnokság kérem, itt voltam, mondhatom önnek szerkesztő ur, hogy meg sem kísérelte: elhibelt most már, hogy micsoda verebet melengethetett ő lámpa gyújtás után, mikor nem csattogott a gép. (Hiszen megérdemelte volna, hogy gép helyett ne csókok. hanem tenyerek csattogtak volna!) Szerkesztő ur, lássa, ilyen ember ez az Anti bácsi! kérem ne tegye tönkre a re-nomékat: ne adja ki azt a cikket, vagy adja ki az enyémit is (ugy nem bánom)!

Fejő.

Ujdonságok.

* Imre napján. Összekocczannak a poharak s végigharsog a vendég szerég ajkáról az éjlen... éltetik az Imréket, addig a bizonyos végő határáig az emberi kornak, mely a toasztok hazájában nem ösmeretlen. A cigány busat huz, a társaság de már erre szunk kiáltással, ajkaihoz viszi a poharat, beletekint fenekére a pohárba. Ez a tulajdonképpeni váza az ilyen névesteknek nem kell hozzá sokat gondolni csak szép, kedves, sürgő, forgó házi asszonyt, piczi piros ajkára a legkedvesebben, a leghízogóbban rábeszélő hangon ejtett szóc-kával na még ebből egy kicsit kedves barátom. A felterített asztalon egy-két, tíz, husz, harmincz üveg jó fajta karezos, különféle ásványvizek a mellék szobából egész hordóbor, a tartalék látszik. Az asztal körül szép hölgy és férfi ismerősök, jó barátok csoportja, a levegőben kóválygó bodor füst felhő van. A kiszolgáló szobafány kezei közt ott párolog a szakács művészet egy-egy remeke, evőeszközök csörgése vidám beszélgetés zajával vegyül egybe. A sarokból méla busan szól a hegedű, dala az ajkakra csalja a szebbnél-szebb dalokat, csillognak a szemek itt-ott halk sohaj, a zokogó hegedű hatása hallik, mert hát sirva vigad a magyar. Vidám kurjongatás, szilaj dalok váltogatják a busákat, hallik a jelszó: soh' se halunk meg. A végén tánczra is perdül néha a jökedvű társaság, a víz mulatságnak a pirkadó hajnal vet vége. Ilyen, s talán papíron gyengén vázolt névestéylek zajlottak le az éjlen is. Nem lehet sen tudni, nem maradandó emléket hagynak-e az ilyen névestéylek a fogékony, abrándos szivekben, amire még oly jó lesz gondolni és néha róla elmerengve abrándozni is. Tudomásunk szerint az összes helyi Imrék életésének zaja verte fel az éj csendjét: S i m o n f f y Imre kir tan polgármester: ami öreg podesztánk vezetése alatt! A hírlapírók és színészek között is akad viselet az Imre névnek az egyik K a r a c s ezimboránk, színházunk kedveltenoristája volt. Az ő lakása volt színhelye egy kedves, kedélyes hajnalig tartó bohém mulatságnak. A másik S c h w a r t z Imre és a harmadik F a r k a s Imre — kollegánk volt. A kedélyes Imre névesték hatása alatt kiáltjuk mi is egy szív es lélekkel hogy de jó volna kialakulni magunkat, azaz pardon é l j e n e k a z I m r é k e.

Budaházy Endre.

A leg-mélyebb részvétellel vesszük a szomorú hírt, hogy Budaházy Endre, m. kir. állami anyakönyvvezető tegnap este 9 órkor Budapesten, hova operáltatasa vegett a hét elején utazott fel, 47 éves korában elhalt. Ismerte őt városunkban mindenki és szerette mindenki, a ki ismerte. Mielőtt anyakönyvvezető lett volna, számvevő volt a vármegyénél s mint ilyet nevezte ki 1895-ben a béügyminiszter állami anyakönyvvezetővé, mikor belátta, hogy ezt a fontos tisztet Debreczenben mint melléki hivatal egy tanácsnok be nem töltheti s azóta

teljes megelégedésre vezette az anyakönyvi hivatal ügyeit s az ő szeretetreméltó egyénisége minden tekintetben hozzájárult az új intézménynek városunkban történt megszilárdulásához. Budaházy Endre néven betegeskedett, gyomorhaja volt, a melynek ellensúlyozására az idei nyarat Karlsbadban töltötte, a sprudel azonban legfeljebb enyhülést, de gyógyulást nem nyújtott neki s a mult hónapban újra eltűnt alakja a városába elől, a hol a hivatalos órák előtt mindennap láthatuk barátai társaságában; s a hét elején aztan felutazott Budapestre, hogy műtétnek vesse alá magát, amely azonban úgy látszik, nem sikerült, mert egy szűkszavu távirat ma reggel halálát jelentette. Az elhunyt agglagény volt, hazaszállítatásáról és temetéséről, mely valószínűleg holnap d. u. lesz, testvérei fognak gondoskodni. Nyuzodjék bekéve!

*** Nem fogsz boldogulni.** A három helyi napilap hirszerzői váltak el ma délelben egyik utcza sarkon egymástól azon szándékkal, hogy a mai Imre napi hángulat daczára friss hírekkel lássák el lapjaikat. A legöregebb Alborák és Borgiess szimulálta a józanságot a közbe érhetetlen szavakat mormolt miknek ez volt a refrenje »Nem fogsz boldogulni« — s bizony nincs is sok hírünk, nem tudunk boldogulni.

*** A bérlők mozgalma.** Eddig két fakornak számolt be tetteiről és intézkedéseiről a színház igazgatósága. A mint e hírből ki-tűnik, még egy hatalmas tényező a közönség, a bérlők önsége is életjelt ad most magáról és pedig végzetesé válható életjelt. Mert már az eddigi előadásokkal sincs megelégedve, és ezért, ha csak az igazgató nem fog radikális eszközökkel oda hatni; hogy az eddigi állapot megszünjék. A második fél évi bérlőre négy részre osztották a megadott pénzt.

*** Az egészségügyi bizottság üléséről.** Tegnap d. u. tartotta ülését az egészségügyi bizottság Bocz kó főkapitány elnökeletével s a vegyes állásra a főorvos ajánlatával egyetértőleg dr. Szalay Béla orvosát ajánlja. A vegyeszeti állomás a III. ker. kapitányság épületében lesz.

*** Az obstrukció királya.** Nem Lecherről, az osztrák obstrukció hősről van szó, a kit most honfittársai faklyásmenetekkel és bankettekkel ünnepele. A parlamentek története még hosszabb beszédre is tud említeni tenni. Brit-Columbia állam képviselőházában monnta ezt el négy év előtt de Coemos nevű törvényhozó. A parlament feloszlatása előtt való napon a kormány leakarta tárgyalatni utolsó törvényjavaslatát, mely több bevándorolt ültvényes birtokának konfiskálását rendelte el. Coemos ezt akarta megakadályozni. Delelőt tiz orakor kezdte el beszédét s déli két orakor a szónoklat egyik fordulatait még így szölt: »Másodszor pedig... Harom orakor nagy csomó irást vet fel s azokból olvasni kezdett, amit a kolumbiai parlament házszabályai megengednek. A kormány-párt larmázott és zavarta a szónokot, akinek nem adott időt a pihenésre. Közben csak vizet ivett. Coemos huszonhat órán keresztül beszélt a törvényjavaslat ellen. Célját elérte, de mikor leült helyére, tagjai remegtek, kiduzadt ajkaiából a vér ömlött s szemei megdagadtak. Nálánál nagyobb obstrukciós recordot azonban még nem ért el senki.

*** Rosz tréfák.** A diák és katona élet tréfái melyek már rég el kopottak kezdenek Debreczenbe ujabban lábra kapni s ajánljuk a rosz tréfák elkövetőit a rendőrség éberségének figyelmébe. Ma egy kapu kilincset török le holnap után kiemelik a más kapuját a sarkából, itt egy pofon csattanás hangzik el a járókele békés arcáról ott a gaz lámpánál gyujt tüzet valami reszeg síheder előtt a a gaz lángot. Most meg Dr. Gáspár fiatal orvosnak a bank palotai lakása elől szedték le a czimét s csak mert a rendőr üzőbe vette dobt a a czimétablát s tünt el az éj homályában.

*** Meghívó.** A főgymnasiumi önképzőkör f. hó 6-án a szokott helyen és időben tartandó rendes gyűlésre. T á r g y s o r o z a t 1. S z ü c s László 8 o. szavalja V á r a d i

Antal »Szent nyomok« cz. költeményét. 2. G u l y á s József 5. o. bírálja »Van boldogság« cz. verset, 3. O l á h Gábor 8 o. felolvasa »Pártoskodás« cz. versét. 4. V é g h József 7 o. szavalja »Furcsa álom« cz. költeményét. 5. R á c z Lajos 7 o. bírálja »Ecmézeskalácsos leánykához« cz. verset. 6. T ó t h Dezső 6 o. felolvasa »Dayka és költészete« cz. értekezését. 7. K o v a c s Gyula 8 o. szavalja Petőfi: »Egy gondolat bánt engemet« cz. költeményét. 8. I n c z é d i Márton 8 o. bírálja »1897 év« cz. verset. Debr. 1897. november 4. Az elnökség.

*** Elfogott csavargó.** A nagyváradai rendőrségnek sikerült a Debreczeni mezőrendőrség által körözött Biró nevű csavargót elfozni kit különben a törvényszék is körözött. Ma hozták haza s vitték a kir. ügyészség börtönébe ki utoljára egy közel tanyán lopott el egy nagy csomó ruhat.

*** Ellopott vásznak.** Egy helybeli kereskedő G l e i c h Zsigmond a vaszonnal teli csomagjának szállítására egy csavargót P ó c s i Józsefet fogadta fel, ki is az első örízetlen pillanatot arra használta fel, hogy a csomaggal bucsu nélkül odább állott. — A megkárosult a rendőrségnél bejelentette az esetet, de nem volt meg az eredménye. Ma reggel midőn a piacra ment, ott lelte az ipsét sátor építésen, rögtön elfogatta és a rendőrségre kísértette. Az ember részeg voltára hivatkozik nem akarja megmondani az ötven forint áru vászon retek helyét.

*** A debreczeni jótékony nőgyűlés 1897 évi november hó 7-én d. u. 3 órakor az árvaház üléstermében választmányi gyűlést tart.** Tárnyak: 1. Tanácskozás a közgyűlés idejéről 2. Téli multság előkészítése, 3. Folyó ügyek.

*** Tejgazdasági tanfolyam.** Az állami tejgazdasági munkásokat kepző iskolakbani Munkácson és Gödöllőn december hó 1-én 10 hónapra terjedő újabb tanfolyamok fognak megnyitni, melyekre ép, erői testalkattal bíró, legalább is 18 évet betöltött munkás ifjak vetnek fel. A tanuló a tanfolyam tartama alatt teljes ellátásban és 5 forint havi bérben részesülnek. Felvételért való folyamodványok november hó 19-ig a munkási uradalom, illetőleg a gödöllői koronauradalom igazgatóságához küldendők be. Megjegyeztetik hogy a munkási iskolára néhány növendék már azonnal is felvehető, miért is a kérvények mielőbb benyújtandók. Ajánlatos volna, hogy a tisztelt gazdaközönség ezen iskolákra jóra való cselekedjait elküldje, hol minden anyagi megterhelhetőség nélkül szakértő tehenesekké és tejgazdasági munkásokká képezetnének ki. Ugyancsak december hó 1-én fog megnyitni a szécsényi tejszövetkezetenél létesített állami tejgazdasági munkások kepző iskolának második — felévre terjedő tanfolyama. Az ide való felvételért kifogástalan előéletű és legalább 16 évet betöltött nők pályázhatnak, kik teljes ellátásban esetleg e helyett 14 frt ellátási díjban és 4 frt havi bérben részesítetnek. Az ez iskolára való felvételért a kérvények a nagyszécsényi tejszövetkezeti igazgatóságához intezendők november hó 10-ig.

*** Az osztályorsjáték első húzása.** Lapunk tisztelt olvasóközönségének b. figyelmét felhívjuk Török A. és Tarsa budapesti czég hirdetésére, akik a m. k. szab. osztályorsjáték elárusításával meg lettek bízva. — Ezen sorsjáték a m. kormány felügyelete alatt áll és mindenkinek ajánljuk, hogy bizalommal forduljon Török A. és Tarsa főelárusítókhöz Budapestben,

Táviratok.

Elhunyt képviselő.

Bpest nov. 5. A Debreczen ered. táv. Terényi Lajos orsz. képviselő tegnap d. u. szívrohamban meghalt. A nevezett 1889-ben még főszolgabíró volt Bekésvármegyében, mikor aztán a véderővita után a belügyminisiteriumban interregnum állt be s Baross lett id. belügyminisiter, ő nevezette ki Beliczay helyére Terényit Bekésvármegye főispánjává, a

mely állásában 1892-ig működött, amikor gr. Szapáry Csatar Zsigmond ellen fellépte a népszere főispánt s így lett képviselővé.

Bpest nov. 5. A Debreczen er. táv. Budapesten élénk feltűnést keltett Terényi képviselő halála és máris elterjedt a híre, hogy tavalyi ellenjelöltjét Bartha Miklóst, kit csak néhány szavazattal vert meg, újra felléptetik.

A szegvári mandátum.

Budapest. nov. 4. (A Debr. ered. táv. Mülék Lajosnak a szegvár—mindszenti kerület függetlenségi párt képviselőjelöltje érdekében tegnap d. u. H e n t a l l e r Lajos, F m b r e y Gyula és K u b i k Béla utaztak a kerületbe. A Kossuth pártkörből vett értesülés szerint Mülék Lajos pártja napról-napra nagyobbodik,

Kiegyezési krízis.

Budapest, nov. 1. (A Debr. ered. táv.) A »Politikai Értesítő« jelenti tudósítójának n párt klubokban nyert információi alapján.

Ma este a főváros összes pártklubjaiban a »Neue Freie Presse«-nek az a közleménye forgott szőnyegen amely szerint az osztrák kormány a magyar minisiteriumtól biztosítékot nyert arra, hogy a kiegyezési provizoriumnak a 14 § alapján való keresztültétele ellen magyar részről nehézségek nem fognak górdíttetni.

Ezzel szemben az idezett forrás érteülése szerint egy a nemzeti mint a függetlenségi párt mindkét része a eghevesebb ellenállásra készül, mit Kossuth Ferencz tegnapi vezércikke nyitlan bejelent.

Az ideális anarkisták vezére a vidéken.

Budapest. 1897 nov. 5. A Debr. ered. táv. S c h m i d t Jenő dr. a b. pesti ideális anarkisták vszere úgy látszik, Budapestben nem talál olyan talajra, hol anarkista elveit gyümölcsözőleg elvethetné, mert több évi apostoloskodása daczára mindössze 26—30 követője akadt s így a vidéken próbál szerencsét, Jelenleg Szegeden tartózkodik s a szegedi szocialistákkal szövetkezve különösen a tanyai lakosságra vetette ki halóját s azok körében igyekszik követőket szerezni. Egy gyűlést is akart egybehívni de a szegedi rendőrség ennek a gyűlésnek megtartását nem engedte meg. Schmidt Jenő most a Bácskában jár s ott próbál szerencsét.

Az osztrák zürzavar.

Bpest nov. 5. A Debreczen ered. táv. Az osztrák Reichsrath éjjeli ülése óriási botrányok között ma d. e. 10 óraig tartott. — A képviselők csak éppen hogy ö-sze nem nem verekedtek; végre is meg-zavazta a többség első olvasásban a provizoriumot minek következtében azt a költ ségvetési bizottsághoz utasították, de hogy mikor lesz belőle kérvény, az nagyon kétséges.

Színház.

Don Caesar de Bazan. Régi idők nagy emlékei tüntek fel tegnap este előttünkönkéntelenül kínálva az összehasonlítást a régi és a mai idők jellemei s az elmúlt s mai irodalmi irányok között — a tegnap lőt estével szemben. D u m a n o i r es D' E m e r y vigjátáka abban a korból való, mikor még a hangzatos frazisek, csengő jambusok és a lovagvilág romantikus fénye jobban hatottak az emberekre, mint a jellemelek fotográfiai az ő minuciózus pontosságukkal, de viszont egység és tanúság nélkül. Ugy kell lenni, önkéntelenül is arról győz meg a romantika irodalmi fénykorának műveiből viszatükröződő szellem, hogy a nagyok nagyjai, Shakspeare és társai akkor sem voltak a közönség multságának és gond nélkül való élvezetének tárgyai akárcsak ma, mindazáltal szívesen vették a nező: a Shakspeare szellemének visszfényét a szindarabokban, akárcsak ma; mindössze annyi volt a külömbőség, hogy más volt a divat, s akkor a lovagi csillogást ma a jellemelek kopíazzák le, a kor izlésének megfelelőleg a mindenki irodalmi akrobaták.

Mutatja ezt a jelenséget ez a Don Caesar is, de mintha ez mégis több volna értékben: mint az a típus, amelyet a romantikus dráma-ról fentebb körvonaloztunk, ebben nemcsak lovagi esilögést, nemcsak odavetett, haem valódi korfeste-t és jellemeket is találunk. Ki venne az'án rossz néven ettől a két artól, aki ennek a darabnak megírására összeállt, hogy előtanulmányként nem levéltárakat bujkáltak össze, hanem francia könyvtárossal Gervantes és lord Byron munkáihoz nyúltak egyszerűen valami szal n asztalára, hiszen ez abban az időben a történetirokon is meg-esett, hogyan lehetne feltűnő egy illetve két vigjáték irónál, akiknek hogy a nevük fennmaradjon, ennyit is elég volt tenniök, bár az is igaz, hogy anélkül nagyon is kellett volna erőködniök, hogy mégis tudjanak rólok.

Ki venne azt két romantikus franczi. Prém Józsefnek rossz néven, hogy ha tollukra mertek venni a minden időnek vi-szaterő jó szellemet, az örök bonvivant-t kihalszva II. Karoly idejéből a mesék homályából s nem volt hozzá tehetségük, hogy minden tekintetben kiváló művet alkossanak. De hiszen tudnivaló, hogy in magnis et voluisse sat est s bennük az akarat megvolt s don Caesar alak a művész pennájának a hegy-re va ó, a ki csak mester-ember az irodalom ezeheben annak nem sikerülhet a megörökítése. Hogyan is sikerülne! Hiszen olyan egyformák és mégis oly külön-bözők valamenyenien. Petőfi szavaltá egykoron magaró!:

Rómában Cassius valék.
Párisban Desmoulinus Camille

s a mellettük állandóan megjelenő don Caesar is ilyenformát mondhat el magáról s bizony nem tehet róla, hogy sokszor korán, sokszor meg későn született és egyszer don Quijote, máskor don Juan vált vala belőle. Fajta az csak mindakettő, a típus ugyanaz, és pedig végighúzódik minden korban, időn és országon, ó az, aki széppé teszi az életet, aki vért önt a megfagyott erekbe, a nagyot kimondani és megindítani igen, de végrehajtani nem képes, ebben azonban nem annyira tehetsége mint izgatott, türelmetlen vére gátolja, szóval ó a társadalom, a korszellemnek attikai sója Antonius és Kis Pipin, I. Bela és Kun Laszó, XIV Lajos és Blassa Balint, III. Napoleon és Andrássy Gyu a szóval a jó fiu, mint a mesében az a harmadik; ha végig nézünk a don Caesar történetén, úgy látjuk, hogy oncs mit feltűnünk a világon, ahol ó fellép, ott láthatatlanul nem-sül meg a világ s a mai korban többen van-nak, mint ezelőtt.

Ezt a jelemet megírni is, de bemutatni is művészet, sőt az utóbbi annal nagyobb, mi-nél kevésbbé sikerül az első. Amint pedig már említettük, ha akar is valami lenni, meg-sem sok az, amit Dumanoir és D'Emery ebből az örök zep a kbból mint valóságot tud ak elenk állítani habár ebben tegnap való-zinűleg a sugó plajbász is ludas volt.

Eleg az hozzá, hogy Komjathy-nak kar volt ezt a szerepet magára vállalnia. Nem akarunk látatlanba ítéletet mondani, de fel kell tennünk hogy azért tette, mert nem bizott hozzá, hogy T a n a y képes lesz vele meg-bírkózni, azonban szivesebben látjuk meg a hibákat isa magi helyen, mintha azokkal olyan czitrazza fel magát, akit nem illet. Don Caesar olyan par excellence bonvivant szerep, hogy Komjathy nem lehetett benne megfe-lelő. Ott, a hol a szenvedélyül felkerelkedik a humuron, a IV. és V. felvonásban meg va-lamennyire megállta helyét, bár az előbi helyzet-k s magára erőszkolt könnyed-égek annyira kiköke-ite-ték egyeniséget rendes ke-rekvagasá-ból, hogy igazi hatást ott sem tudott elérni s a tapsok, amelyeket kapott, nem nekí, de a szerzőnek szóltak. Sz a t h m á - r y a don José de S a n t r e m szerepét époly kifogastalanul játszotta meg, mint ed-digi alakításút; T a n a y pedig a k i r á l y kis szerepével volt kénytelen volt beérni, a melyben elég ügyesen mozgott, bár — mint az természetes is — nem találta magát egészen bele abba a helyzetbe, amelyet Spanyolhon királyának a körül szavaival el kell hogy áraszon. F a i Flóra M a r i t a n a szere-

pében újra megmutatta, hogy nagy tehetség és sokra viheti, csak több élékséget vigyen a játékba. Az a leány, akit tegnap láttunk, inkább németnek, mint spanyolnak tetszett előtűnünk. H a l m i Margit L a z a r i l l e kedves szerepében tegnap is szép hatást és újból okot nyújtott az öröme itt maradása felett. S z i k l a y és K i s s Irén epizód-szerepeikben jól eső derült-éget árasztottak maguk körül. Meg kell még emlékeznünk a férfikarról, mely a II. felvonásban igen szépen adta elő a F e l t ö l t s e t e k a! bor-dalt. A rendezés jó volt, az előadás gyorsan folyt, csak a sugó b szelt nagyon hangosan.

Fejő.

Színházi műsor. A jövő hét műsorát Komjathy Janos szingazató a következőképen alakította össze. Vasárnap, nov. 7-én del-után, leszállított helyárrakkal: A m a d a - r a s z, kedvelt operette. (Rend. Komjathy.) este, rendes helyárrakkal heted-zer. A g y i - m e s i v a d v i r á g. Geczy István nép-színműve. (Rend. Szathmáry.) Hétfőn, nov. 8-án ez időnyben először: A v i g é c z e k, Kövesi Albertnek a mult időnyben nagy nép-szerűséget nyert énekes életképe. (Rend. Kom-jathy.) Kedden, nov. 7-én A k e r t e s z - l e a n y. Lecocq kedves zenéjü hies ope-rettje, a főbb szerepekben F. K á l l a y, Serfőzy Z., Békési, Sziklay, Karacs és Becz-kóyval. (Rend. Komjathy.) Szerdán, nov. 10-én A c z i t e r a s. Konti Józsefnek e nagy sikert ért mulatságos operette új betanulással kerül színre, a női főszerepekben F. K á l l a y Lujzával és J u h á s z Ionával. Csütörtökön nov. 11-én A k ö n y v t á r n o k, Moser kitűnő vigjátéka. (Vidor.) Pénteken, nov. 12-én berletszünetben, először: T r i l b y. — Szinmű 4 felvonásban George du Maurier re-génye után írta M. P o t t e r, fordította Fay J. Bela. A vig-zinhez a szenzációs új-donságához az igazgató részben új jelmezeket, valamint Gyöngyösi Viktor operaházi feső által a darabhoz igényelt fényes új díszleteket készítetett. A főbb szerepeket Halmi Margit (Trilby), F. Csizgaházy (Mstress Bagot), Kom-jathy (Szengali), Kiss Irén (Vinardne), Szath-máry (Mr Bagot), Vidor (Billy), Bartha (Taf-fy), Tanay (Sándy), Fenyéri (Cav) és Rubos (Gecko) játsszák. A III. felvonásban előforduló »Au clair de la luna...« kezdetű dalt (külső ének, a színlalak között) ez estén F. K á l l a y Lujza éneklí, később felváltva Serfőzy Zseni is. (Rend. Szathmáry.) Szom-baton, nov. 13-án berletszünetben másodsor Trilby. Vasárnap, nov. 14-én delután, leszállított helyárrakkal Celestin apó, este, rendes helyárrakkal, berletfolyamban; harmadszor; Trilby.

Debreczen, 1897. november hó 4-én:

Az igazgatóság.

KÖZGAZDASÁG

Rendelet

a mesterséges borok készítésének és azok forgalomba hozatalának tilalmazásáról szó-ló 1893: XXIII. t.-cz' végrehajtása iránt.

3. §.

A törvény 3. §-a tiltja az oly természe-tes boroak, melyhez külföldi mazsolaszőlő is hozzáadott, tokaji, hegyaljai vagy szomo-rodni elnevezése alatt való forgalomba hozat-alat.

Ellenben meg van engedve a külföldi mazsolaszőlő hozzáadásával az okszerű pin-czekezelés elvei szerinti javított természetes boroak (lásd a 2. §. A) 1. és B) 6. pontjait) más általános elnevezések alatt való (fuga)om-ba hozni.

Ha valaki az ily bort termelési hely vagy borvidék szerinti elnevezéssel kívánja forga-lomba hozni, ez esetben — a jelen rendelet 7. §-ában foglalt korlátozásokkal azon bor-vidék vagy a borvidéke eső azon hely vagy hegység nevével használhatja, a hol a bor tey-leg termett, vagy a mely vidék borjellegének megfelel: mindazonáltal a külföldi mazsola, szőlővel készült bor »tokaji«, »szamorodni-«

»hegyaljai« elnevezés alatt, valamint általában a tokaji borvidék, vagy a tokaji borvidékbe tartozó valamely község vagy hegy megne-vezése mellett egyáltalában nem hozható for-galomba.

4. §.

A törvény 3. §-ában említett pezsgő, ür-mös, törkölybor (csiger, löre) és gyümölcsbor ismerve s az ezen italok okszerű kezelésének szabályai a következőképen határozatnak meg:

A) Pezsgő alatt kizárólag szőlőnedvből, illetőleg természetes borból készített oly szén-savdus bor értendő, a melyben a szénsav termé-szétes uton beue fejlesztett és vissza-fojttatott, és a melyhez a pezsgőgyártásnál szokásos, de ártalmas anyagokat nem tartal-mazó u. n. liqueur adatott hozzá.

Nly bor, melybe a szénsav (tisztá folyós szénsav) mesterségesen vitetett bele, »szénsa-vas bor«-nak vagy »babzó bor«-nak nevezendő s csakis ezen elnevezésnek a palaczkon könnyen szemb-tűnő módon való feltűntetése mellett raktározható, illetőleg hozható forga-lomba.

B) Ürmös alatt értendő:

a) a főzés útján sűrített mustból öröm hozzáadásával készített borszerű ital (főtt ür-mös, edes ürmös);

b) a borból a szőlőhogyók vagy szőlő-fürtök, ürmös és egyéb fűszerek hozzáadásá-val h i d e g uton előállított ital (rácz-ürmös.)

Az ürmös-borok készítésére és kezelé-sére nézve egyebekben ugyanazok a szabályok irányadók, a melyek a természetes mustra, illetőleg a természetes borra nézve a jelen rendelet 2. §-ában megállapítottak. A 2. §-ban megengedett eljárások tehát az ürmös-boroknál is alkalmazhatók, nllenbev az ott eltiltított anyagok használata az ürmös borok készítésénél és kezelesenél is feltétlenül tilos.

C) Törkölybor (csiger vagy löre) az az ital, a mely a friss és egészséges szőlő-tör-kölyből, az illető törköly kitaposása vagy ki-sajtoltása után legkésőbb három nap alatt a törkölyben maradt boralkatrészeknek vízzel vagy cukros vízzel való kivonása után er-jesztéssel allitattik elő. Ellenben a törkölyből iparszerűleg nagyban előállított borhoz ha-sonló italok, ugyszintén a három naposnál régiebb, valamint az ezeteesedésnek indult, vagy bármiképpen megromlott törkölyből ké-szült borszerű italok mesterséges boroak te-kintendők.

A szőlőtörköly törkölybor készítésére csak egyszer használható.

A törkölyborra (csigerre vagy lörére) nézve a következők rendelkeznek:

a) a törkölybor készítésénél vagy keze-lésénél csak a jelen renelet 2 §-ának A) 1 pontjában említett tiszta ezukorneműek fel-használása van megengedve, a cukrozás azon ban ezekkel is csak átérésztés czéljából en-gedtetik meg, ellenben az aszaborokhoz ha-sonló edes italt a törköly-borból (csigerből vagy löreből) előállítani tilos.

b) A törkölybor (csiger, löre) készítésé-nél, ugyszintén ezek kezelésénél külföldi maz-solaszőlő használata feltétlenül tilos.

Halontóléppen tilos magából a mazsola-szőlőből vagy ennek törkölyéből vízzel bor-hoz hasonló italt készíteni.

c) A víz használata csak a törkölybor (csiger, löre) készítésénél van megengedve, el-lenben a már ké-z, kiejert törkölyborba (csi-gerbe, lörébe) vizet keverni tilos.

Folyt. köv.,

Sertésvásár.

okt. 30

Kőbányai sertés piac. Szerbiai: Nehéz páronkint 320 kilogrammon feüli sulyban 26—55 krajczárig, közép (páronkint 250—60 kilogramm sulyban) 53—54 krajczár Kőnyü (páronkint 220 kilogrammig terjedő sulyban) 52—53 krajczárig.

Sertéslétszám: 1897. évi okt. 26-ik napján volt készlet 26 965 darab, 1897 okt

hónap 3-ik felhajtott — drb, 1897 okt. hónap 3-ik napján elszállított 539 darab 1897 okt. hó 4-ik napjára maradt készletben. 24.459 darab. — A hizott sertés üzletirányzata lanyha.

Budapesti gabonatözsde.

okt. 4

A készárúzet hivatalos árjegyzései a következők

B u s z a	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg.
Bánsági ó	76	—,00	—,00	80 00,00—00,00
»	77	—,00	—,00	81 00,00—00,00
»	78	—,00	—,00	82 —,00—00,00
Tiszavidéki ó	79	—,00	—,00	13,0—13,15
»	76	12,75	12,80	80 —,00—00,00
»	77	12,85	12,95	81 00,00—00,00
Festvidéki ó	78	12,65	12,75	82 00,00—00,00
»	79	13,00	13,00	— 13,05—13,10
»	79	12,50	12,55	80 —,00—00,00
Fehérmegyei ó	76	12,65	12,55	81 —,00—00,00
»	78	12,80	12,75	82 00,00—00,00
»	79	12,95	12,90	— 00,00—00,00
Bácskai ó	76	11,60	13,00	80 13,10—13,15
»	77	12,75	12,65	81 00,00—00,00
»	78	12,90	12,85	82 00,00—00,00
Észak magy	79	—,00	—,00	80 —,00—00,00
»	78	—,00	—,00	81 —,00—00,00
»	79	—,00	—,00	81 —,00—00,00
		Min. hekt. ben		Ar kilógram
Rozs elsőrendű uj		70—72		8 35 8 40
» másodrendű »		—		8 30 8 35
Árpa takarmánynak »		60—62		6 15 6 40
» égetni való —		62—64		6 60 7 30
» serfűzdei —		64—66		8 — 10 00
Zab — — — — — uj		39—41		6 30 6 50
Tengeri bánsági — uj		—		4 95 5 50
» más nemű »		—		4 35 5 35
Repeze bánsági		—		12 20 13 00

CSARNOK.

A nőkről.

Irta: **Karr Alfonz.**

Francoziából fordította: **Ifj. Thót Laszló.** 10

A nők nagyon csalatkoznak, ha azt hiszik, hogy szemérmelenség által növelhetik bájaikat; bájaik annál hatalmasabbak, minél szigorubbann vannak elrejtve; a képzelet igen nagylelkű és százaszorosan visszaadja azt, amit elpalástolnak a szemek elől.

Plutarchos egy templomról tesz említést, a melyet az efatyolozott Vénus tiszteletére emeltek s így szól: »Ezen istennőt nem lehet elég titokkal, arnyékkal és homálylyal körül venni.«

Semmi sem csal úgy, mint a szótárak. Nézzék meg önök bármelyikben e szót: csinos s mellette találják: tiszta. Ennél fogva önök azt fogják gondolni, hogy a csinosághoz nem kell egyéb, mint víz és egy kevés szappan.

Nem régen tanuja voltam, midőn egy nő, kinek férje szemrehányásokat tett pazarlásáért, így felelt: csinos a k a r o k l e n n i.

Ezért vett a mult napokban egy ötszáz frankos kashmir schwalt és gyémántokat, mert ezek nélkül nem lehetne csinos.

Midőn egy nő toilletjtét bevégezve, megkérdezi komornájától, hogy csinos-e?, legálább is ilyen feleletre tart igényt: »Asszonyom, ön elbájoló.«

XII.

A történet ismeretének haszna. A templomban. Nevelés és élet. Miképen használják a szépséget? A barátság.

Ne higgyetek a férfiak tiszteletének! Az okos nő, aki egy ferfit lát lábai előtt térdelni, ne feledje, hogy Clement Jakob ezt a helyzetet találta legalkalmasabbnak a III Henrik meggyilkolására.

Az élet kezdetén az ifjuság kipótolhatja a szépséget oly nőknél, kik ezzel nem bírnak,

később a nem kipótolhatja a szépséget, sőt az ifjuságot is, de csak nagyon fiatal emberek előtt, kiknél a kor pótolja a szerelmet.

A legtöbb nőnek igen különös vallása van. Vasárnapokint fölpiperézve meglátogatják a templomokat, azon órákban, melyekben ott a nagyvilág is megjelenik. Mindenképen iparkodnak a férfiak figyelmét magukra vonni s így a bálványimádásra kényszerítve őket — elkarhózásukat elősegíteni.

Minden utazóra és minden állhatatlan férfitra rettenetes büntetés várakozik: a megérkezés és a diadal. Ilyenkor az utazó észreveszi, hogy minden ország mennyire hasonlít egymáshoz és az állhatatlan ferfi látja, hogy minden nő milyen egyforma.

A boldogság egy virágokkal borított ház, melybe azonban nem kell belépünk, mert mihelyt átléptük küszöbét, többé nem látjuk szépségeit.

Nem szigor, hanem szerelem által lehet a férfiakat a kicsapongástól — megóvni.

Igen sokat irtak már a házasság mellett és ellen, szüntogy a nőtlenség mellett és ellen s a kérdés még most sincs eldöntve. Én nem akarom nézeteimet fejtegetni, csupán annyit jegyzek meg, hogy a nőtlén ember azonnal megmáshatja állapotát, mihelyt észreveszi, hogy megvan csalatva.

Ha egy nő így nyilatkozik egy másik nőről: elég csinos, ez annyit jelent, hogy sandit és himlőhelyes.

Ha pedig csak azt mondja róla, hogy »jó asszony«, bizton rá lehet fogni, hogy a lehető legrutabb.

Nem értem, hogy miképen lehet valaki szerelmes olyan leányba, akivel együtt nőtt fel s a kinél látta, mily hosszasan és kínosan tanulta be bájai, melyekkel jelenleg bír. Még igen jól emlékszem, minő kinnal szokta meg a rendkívüli csinyt, mely jelenleg annyi bájt kölcsönöz neki; együtt tanultam vele táncolni s igen jól tudom, mennyi félszagségről, mennyi ügytelenségről kellett leszoknia, míg elsajátította a biztos járást, mely jelenleg hasonlónvá teszi őt egy tündérhez. Miképen felelgethém el az öreg dajka szavait: »De kérem kisasszony, ne mászszék a fára, mint egy

fiu! De kérem, kisasszony, ne rágja körmeit! De kérem kisasszony, ne dugja ujjait az orrába stb. És ha tiszta, csengő hangját, vagy jeles zongora játékát bámulják, találhatok-e én is olyan nagy élvezetet abban, mint mások? én, aki ezen élvezet árát már öt-hat évvel ezelőtt megfizettem, midőn szünet nélkül hamis skáláit kellett hallgatnom.

Nem tudom, létezhet-e szerelem illuzió, titok és kíváncsiság nélkül, de annyi bizonyos, hogy ilyen kezdete van minden szerelemnek, mielőtt durva szokássá válnék.

Két nő között nem létezhetik barátság, épen úgy, mint két egymás mellett lakó fűszerárus között. A nő és ferfi közötti barátság agyrem, melyben a szerelem mellékszereppé vált, miután a főszerepet eljátszotta, de én azon barátságról beszélek, melyet a nők olyan könnyen ajánlanak, midőn a szerelmi valloásokat visszautasítják.

Szerelem támadhat első látásra, de barátság csupán hosszas ismeretségből származhatik; azon ferfinak tehát, akinek ilyen ajánlatot tesznek, joga van így felelni: »Bocsánat asszonyom, a barátságra nem határozhatom el magamat ily gyorsan; nem tudom s csak idő mulva fogom megtudni: érdemes-e ön e barátságra; a szerelem egészen más, ön tetszik nekem, jelenlétében szívem sebesebben dobog, szóval szeretem önt, de a barátságról majd beszéljünk máskor!«

Folyt köv.

MANDEL SAMU és TÁRSA

KABA (HAJDÚMEGYE)

szőlőszetében gyökeres fás ojtvány őszi, esetleg tavaszi szállításra eladó, alany Ripária, a borfaj 110 frt, csemege 120 frt ezre, valamint 40,000 db egy évig használt ojtós bor szükséges parafa dugó 2 frt ezre.

EISLER IZIDOR

a főposta mellett

tudatja a n. é. közönséggel, hogy

női divatáru cikkekkel

rendkívül dusan el van halmozva

és minden áru

mesés olcsó árban

kapható,

nőiruha varrótermemet

különös figyelembe ajánlom.

1110/1897.v. k. szám.

Arverési hirdmény.

A debreczeni kir. járásbírósnak 25115.—1897. P. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Liederman Mihály részére Nagyhazi Mihály debreczeni lakostól 125 frt és 570 frt tőke, ennek az esedékességtől számítandó 6% kamatai és eddig összesen 100 frt 88 kr. perköltés erejéig 1897. évi szept. hó 11-én bíróilag felül foglalt és 1011 frt 50 kr-ra becsült tengeri, takarmány, szalma, lovak, szekerek, butorok és egyéb ingóságok **1897. évi nov. hó 19-én d. e. 9 órakor** kezdetét veendő és az Sz. Nagy Károly-fele majorsági földön Debreczenben, megtartandó nyilvános bírói árverésen a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Debreczen, 1897. évi okt. hó 26.

Bódogh Zsigmond
bir. kiküldött.

**Mária-
zell**
**Gyomor-
cseppek**

nagyszerűen hatnak gyomor bajknál, nélkülözhetetlen és állandóan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, fellajosság, savanyu, felbőffőség, hasmenés, gyomorfégés, felesleges, nyálkaválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs, székülés.

Hathatos gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a menyhíven ez a gyomortól származott, gyomortelítettségét etellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámorrhoidáknál.

Emeltet bajknál a **Máriazell gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi forrástár: **Török József** gyógyszerháza **Budapest**, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessek megtekinteni! Csak oly cseppeket tessek elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódságát bizonyítom”.

A Máriazell gyomorcseppek valóban kaphatók.

Kapható Debreczenben: Göll Nándor, Tóth Béla, Mihalovits István, Dr. Róthschnek V. Emil, Tamássy és Balázs gyógyszerészeknél. **Diószegen: Vaday Ignác. Ér-Mihályfalván: Mátray István. Hadházon Farkas Ödön. Kabán: Horváth Kálmán** gyógyszerészeknél.

A női szépség kecsességét

egyedül a jó fűző emeli!

Első magyar

orvosilag elismert mű

mellfűző-gyár.**GOLDSTEIN KAROLINA**

DEBRECZEN, Főtér.

Ajánlja a legjobbnak elismert, saját gyártmányú

alkalmi-, oldal- és hasfűzőjeit.

Matinée fűzőm m. k. szabadalommal van ellátva, saját találmányom. Szám-talan orvos bizonyítja, hogy ezen fűző hivatva van némely rossz rendszer szerint készített fűző által előidézett testi betegségeknek elejét venni.

Vidéki megrendelések 6 óra alatt készülnek.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Nagy készlet és nagy választék.

Igen esinos kötésű

mindenféle üzleti könyvek

olesón kaphatók

Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában

Debreczen, a főpostával szemben.

F. é. november hó 11-én

kezdődik az

Első magy. kir. szabadalmazott

OSZTÁLY-SORSJÁTEK

I-ső osztályának húzása.

100.000 sorsjegy 50.000 nyeresmény

Legnagyobb nyeresmény szerencsés esetben:

1.000,000 korona

Különös nyeresmények:

600.000, 400.000, 200.000. 2 á 100.000, 90.000, 80.000, 70.000, 2 á 60.000 korona

és így tovább; egészben 5 hónap alatt 6 osztályban

13.160,000 korona lesz kisorsolva.

Eredeti sorsjegyek árai tervszerűleg:

egy egész 6 frt, egy fél 3 frt, negyed 1 frt 50 kr., nyolczad 75 kr.

Megrendeléseket kérjük mielőbb, de november 11-ike (huzás kezdete) előtt **Török A. és Társa** céghez Budapest, Váci-körut 4 P. küldeni.

Kivágandó.

MEGRENDELÉSI BÁRCZA.**Török A. és Társa uraknak**

Budapest, Váci körut 4 P.

Kérem nekem I. osztályu eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

ft kr. összeg

utánveendő.
postautalványnyal
küldetik.
mellékelve.
(A szükségleten rovat törlendő)

Vezetek és keresztnév:

Lakhely:

Megye:

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben, főpostával szemben.